

[Stats- og udenrigsministeren.]
relser. Dette er de besparelsesmuligheder, der for tiden arbejdes med. I modsat retning vil det virke, at forsvarrets investeringsbudget i de kommende år bliver påvirket af planerne om en udflytning af militære anlæg, virksomheder og kaserner fra hovedstadsområdet og Århus, hvorved der i disse centrale områder frigøres arealer til civil anvendelse.

Hertil kommer, at bortfaldet af den amerikanske og canadiske våbenhjælp efterhånden medfører et behov for en forøgelse af forsvarrets investeringsbudget.

Af *Morten Lange* til ministeren for offentlige arbejder (1. august 1967):

„Har ministeren afsluttet sine overvejelser vedrørende en revision af cirkulære om slåning af vejkanter?“

Ved tidligere lejlighed har jeg motiveret, at en sådan revision er tiltrængt. Det er klart påvist, at vejkanterfloraen ikke spredes som ukrudt til de dyrkede marker. Omkostningerne ved slåningen er betydelige, og den foretages til dels med kostbare maskiner, hvis virksomhed er til gene for færdslen. Bortset fra mulig friholdelse af selve vejkanter og dens afmærkninger synes denne store arbejdsindsats at være helt spildt. Her synes for en gangs skyld at være en fornuftig måde til besparelse af millionbeløb. Jeg håber ikke, ministeren vil tøve med en sådan ændring af en forældet praksis.

Minister for offentlige arbejder *Horns* svar (10. august 1967):

Siden hr. Morten Lange sidst i maj 1966 stillede et spørgsmål i folketinget om mulighederne for ophævelse af ministeriets cirkulære af 22. maj 1939 om slåning af vejkanter, har ministeriet afsluttet sine forhandlinger med Amtsvejsinspektørforeningen, som har erklæret sig indforstået med en ophævelse af cirkulærets bestemmelser under forudsætning af, at en sådan ophævelse kan forsvares af sagkundskaben og godkendes af landbrugsorganisationerne. Amtsvejsinspektørforeningen har dog fremhævet, at vejvæsenet ikke helt kan undlade en slåning, selv om cirkulæret ophæves, idet der

bl. a. er hensyn at tage til den frie oversigt ved vejindmundinger og vejafmærkning.

Idet man fra de centrale vejmyndigheders side kan henholde sig hertil, er spørgsmålet om hel eller delvis ophævelse af cirkulærets bestemmelser i det væsentlige alene et spørgsmål om afvejelse mellem de videnskabelige og landskabsmæssige interesser på den ene side og på den anden side de landbrugsfaglige hensyn. Så sent som i 1961 drøftedes disse problemer med statsministeriet og landbrugsministeriet, men det var ikke dengang muligt at nå frem til en løsning.

Foranlediget af de foreliggende henvendelser om spørgsmålet har ministeriet sendt materialet til ministeriet for kulturelle anliggender, og dette ministeriums svar er herefter oversendt til landbrugsministeriet, som har ønsket at forelægge det samlede materiale for landbrugsorganisationerne, forinden det udtaler sig endeligt om mulighederne for ophævelse af cirkulæret.

Det er derefter hensigten at forsøge en ny samlet drøftelse mellem de tre ministerier for at få en løsning på problemet, der kan tilgodese alle interesser på rimelig måde.

Af *Hanne Budtz* til boligministeren (4. august 1967):

„Vil ministeren oplyse om, hvorvidt der gives tilladelse til at indrette køkkener midt i lejligheder uden direkte adgang til lys og luft — og i bekræftende fald med hvilken begrundelse?“

Det fremgår af en kronik i Berlingske Tidende, at der påtænkes opført boligbyggeri, hvor køkkenet er anbragt midt i lejligheden og kun med indirekte adgang til lys og luft. Noget sådant må være uforeneligt med det arbejde og den tid, som fortrinsvis husmødre anvender i denne del af boligen.

Dersom det måtte være rigtigt, at der er meddelt tilladelse til sådan boligindretning anmoder jeg om en begrundelse derfor.

Boligminister *Kaj Andresens* svar (9. august 1967):

Bygningsreglementet for købstæderne og landet bestemmer, at et køkken — ligesom